

УДК 371.134:78

DOI 10.31654/2663-4902-2024-PP-4-152-159

Ростовська Ю. О.

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри музичної педагогіки та хореографії
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя
yarostovska@gmail.com
orcid.org/0000-0002-0910-117X

**ІННОВАЦІЙНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ
МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ-ХОРЕОГРАФІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

У зв'язку із системними перетвореннями у хореографічній освіті, пошуками нових освітніх технологій значно підвищилися вимоги до фахової підготовки майбутніх викладачів хореографії у закладах вищої освіти України. У статті визначено основні завдання цієї підготовки, яка покликана забезпечити усвідомлення ролі хореографічного мистецтва в системі художнього і духовного розвитку особистості, засвоєння практичних та теоретичних основ хореографічної освіти, оволодіння виконавською технікою та методами роботи з підростаючим поколінням.

Охарактеризовано інноваційні підходи до підготовки майбутніх педагогів-хореографів, які вбачаються у тісному зв'язку з практикою сучасної хореографічної освіти та її усталеними традиціями. Зазначено, що основні завдання фахової підготовки майбутніх викладачів хореографії – закласти теоретичні та практичні основи педагога-артиста, необхідні для подальшої самоосвіти та удосконалення професійної майстерності. Визначено, що це вимагає від вищої школи викладання фахових дисциплін на інтелектуальному, художньо-творчому рівні, що відповідає природі танцю, його гуманістичній та перетворюючій функції. У статті підкреслено, що майбутній педагог за роки навчання у закладах вищої освіти має не тільки оволодіти необхідними теоретичними знаннями та виконавськими вміннями, а й усвідомити шлях їх набуття. Виділено роль інноваційних технологій у формуванні та удосконаленні хореографічних знань, умінь і навичок, а також особистісних якостей майбутніх педагогів-хореографів. Наголошено, що професійна компетентність, мобільність та рефлексивне осмислення хореографічної дійсності є ключовими результатами такої підготовки.

Використання сучасних освітніх технологій у процесі підготовки педагогів-хореографів має розглядатися як інтегрований процес, що базується на художньо-педагогічному спілкуванні. Створення умов для розкриття творчої індивідуальності, усвідомлення власних можливостей та прагнення до самореалізації є важливими складовими професійного становлення. Отже, формування висококваліфікованих педагогів-хореографів вимагає поєднання традиційних і новітніх методів навчання, що забезпечить їхню готовність до ефективної професійної діяльності.

Ключові слова: хореографічна освіта, інноваційні технології, фахова підготовка.

Постановка проблеми. Зростання вимог до рівня фахової підготовки майбутніх викладачів хореографії у закладах вищої освіти зумовило глибокі зміни у педагогічній освіті. У сучасних умовах інноваційності, варіативності та модернізації виникає необхідність підготовки кваліфікованих конкурентноспроможних кадрів, які здатні творчо реалізувати себе у будь-якій сфері чи галузі. У зв'язку з цим, відбувається пошук нових освітніх технологій, покликаних забезпечити усвідомлення ролі

хореографічного мистецтва у системі художнього і духовного розвитку особистості, засвоєння теоретико-методичних засад хореографічної освіти та практичних виконавських умінь та навиків.

Слід зазначити, що методичні аспекти проведення занять з хореографії у педагогічних закладах вищої освіти здебільшого ґрунтується на традиціях викладання хореографічних дисциплін у мистецьких закладах. Однак, специфіка педагогічного закладу, склад його здобувачів-хореографів, які у своїй більшості або не мають, або мають лише початкову хореографічну освіту, вимагають значних інноваційних коректив у технології навчання майбутніх педагогів-хореографів [5, с. 43].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми фахової підготовки майбутніх викладачів хореографії досить актуальні і охоплюють широке коло питань. Багато сучасних українських науковців Л. Андрощук, О. Бурла, М. Грищенко, О. Таранцева, Т. Благова, Ю. Шмакова, Т. Медвідь, О. Пархоменко, С. Куценко та інші досліджували проблеми формування творчого індивідуального стилю майбутніх педагогів-хореографів, їх педагогічної майстерності, артистизму та творчої активності, фахових умінь, професійно-педагогічної спрямованості; процес виконавської підготовки та професійно-педагогічну підготовку балетмейстера тощо.

Інноваційним аспектам фахової підготовки майбутніх педагогів-хореографів присвячена низка досліджень провідних науковців, зокрема: Т. Медвідь, О. Мартиненко, О. Лиманської, Л. Андрощук, Т. Благової, О. Ребрової, А. Ветринської, Л. Маренко та інших.

Ми вирішили узагальнити дослідження вітчизняних науковців і розглянути фахову підготовку майбутніх педагогів під іншим кутом, звернувшись до науки логіки, прослідкувавши впровадження її певних елементів у фахову підготовку високоякісного, мислячого і творчого викладача хореографії.

Мета статті – узагальнюючий аналіз інноваційних освітніх технологій у фаховій підготовці майбутніх викладачів хореографії у закладах вищої освіти; обґрунтування використання технологій доведення та аргументації у методичній підготовці майбутніх педагогів.

Виклад основного матеріалу. Інтеграція вітчизняної вищої освіти, зокрема педагогічної, у загальноєвропейський простір передбачає удосконалення засад і принципів сучасної професійно-педагогічної підготовки викладачів. Сучасний стан соціального та економічного розвитку нашого суспільства потребує оновлення усіх сфер освітньої діяльності.

Ключова роль у модернізації системи освіти відводиться вищим педагогічним навчальним закладам, оскільки саме вони формують професіоналізм та духовно-творчий потенціал особистості майбутніх педагогів хореографічних дисциплін. Усвідомлення значущості хореографічного мистецтва у системі культури та освіти стало відкриття спеціальності 024 «Хореографія» у закладах вищої освіти України, що викликало потребу в удосконаленні системи професійної підготовки майбутніх фахівців хореографії [6, с. 142].

Сучасний етап розвитку хореографічної освіти вимагає підготовки таких педагогів-хореографів, які б поєднували у собі творчу індивідуальність і високий професіоналізм. Саме тому, актуальним є пошук обґрунтованих, сучасних інноваційних підходів до навчання і процесу їх професійного становлення. В умовах реформування освіти в Україні проблема удосконалення фахової підготовки майбутніх викладачів хореографії стає однією із самих важливих, оскільки від особистісних якостей, світогляду, рівня культури, професійної компетентності залежить успішність майбутньої педагогічної діяльності.

Завдання хореографічної освіти – забезпечити майбутніх педагогів-хореографів знаннями про загальні закономірності та особливості розвитку хореографічного мистецтва у різні історичні періоди; про його стилі й напрямки; специфіку емоційно-образного і емоційно-смыслового відображення життя людини засобами хореографії;

художнього мислення і творчості; методики викладання фахових дисциплін; формування виконавсько-сценічних умінь, майстерності балетмейстера тощо [5, с. 27].

Інновації є однією з основних умов реалізації завдань, які стоять перед сучасною вищою хореографічною освітою. Загалом, інновації в освіті – явище динамічне та змінне. Це створення, запровадження та поширення в освітній практиці нових ідей, засобів, педагогічних та управлінських технологій, у результаті яких підвищуються показники досягнень структурних компонентів освіти, зокрема хореографічної; відбувається перехід системи до якісно нового стану. Інновація має багатомірне значення, оскільки складається з власне *ідеї* та *процесу практичної реалізації* [2, с. 60].

Бурхливий розвиток нашого суспільства вимагає постійного удосконалення процесу підготовки майбутнього педагога-хореографа. Вітчизняний науковець професорка О. Отич влучно зазначила: «Учитель XXI століття відрізняється від своїх попередників тим, що має виявляти більшу інноваційність, володіння мультимедійними, комп'ютерними, інтерактивними та іншими інноваційними технологіями; бути пристосованим до нових умов функціонування освіти у глобалізованому світі, що швидко змінюється, у суспільстві знань» [1, с. 212].

Питання інновацій у фаховій підготовці майбутніх викладачів хореографії у закладах вищої освіти з метою формування кваліфікованих спеціалістів, які стануть носіями і джерелами передачі хореографічної культури майбутнім поколінням, є дуже актуальними. Адже головною вимогою до сучасної хореографічної освіти є підвищення загального рівня випускників вищої школи та надання їм конкурентних переваг на світовому рівні.

Однак, проблему інновацій у професійній підготовці майбутніх викладачів хореографії не можна розглядати у відриві від практики сучасної хореографічно-педагогічної освіти, її усталених традицій. Традиція у педагогіці – широке за обсягом і гранями явище: це і педагогічна творчість, і освітня діяльність, і світосприйняття. Саме традиція забезпечує неперервність педагогічної творчості, її наступність, без якої педагогіка не може існувати [5, с. 43].

Можна виділити традицій, які лежать в основі фахової підготовки майбутніх викладачів хореографії, а саме: традиції формально регламентованого навчання, його домінування над творчим началом; ґрунтовного вивчення фахових теоретичних дисциплін та виконавської підготовки, з одного боку, та відірваності викладання цих дисциплін від змісту практичної діяльності у хореографічних колективах і позашкільних мистецьких закладах.

Традиційними стали спрямування навчання у виконавських класах на екзамен або залік як підсумок усієї роботи; переважання метафізичного рівня викладання над діалектичним; усталені критерії оцінювання результатів хореографічно-освітньої діяльності спрямовані на виявлення знань і навичок, а не мислення та умінь на основі знань тощо.

Зміни, що вносять щось нове в усталені традиції, прийнято називати інноваціями. Між традиціями і інноваціями виникає діалектичний взаємозв'язок: новаторство, спочатку будучи опозиційним до існуючих традицій і підходів, з часом завойовує дедалі більше прихильників і саме поступово стає традицією. Однак, не все у педагогіці є новаторським, тому потрібно відрізнити істинно нове від модного, новаторство від неправдивого новаторства, якими б привабливими ідеями воно не прикривалося [5, с. 44].

Інноваційні освітні технології повинні ґрунтуватися не на авторитарному, а на рефлексивно-інтерпретаційному підході до хореографічної освіти майбутніх педагогів-хореографів; на педагогічному спілкуванні, що має по можливості моделювати майбутню практичну діяльність здобувачів; спрямовуватися на розвиток особистості майбутнього викладача хореографії, забезпечення умов для їх самоствердження,

вияву творчої індивідуальності, особистої неповторності, впевненості у власних силах; на формуванні методологічної культури майбутнього педагога тощо.

Сучасна вища хореографічна освіта в Україні складається з міцної теоретичної бази знань, широкого спектра практичних умінь та навичок. До комплексної системи підготовки майбутніх фахівців з хореографії входять освітні дисципліни, спрямовані на формування основних спеціальних якостей, необхідних для ефективної педагогічної, балетмейстерської та виконавської діяльності.

До основних профільних навчальних дисциплін належать «Класичний танець», «Народно-сценічний танець», «Сучасний бальний танець», «Історико-побутовий танець», «Сценічно-виконавська майстерність хореографа». Окрім дисциплін з різною стилістичною хореографічною лексикою, навчальна програма містить «Історію хореографічного мистецтва», «Мистецтво балетмейстера», «Методику роботи з хореографічним колективом», «Теорію та практику хореографічної освіти», а також практичну підготовку у спеціалізованих мистецьких закладах.

Новою тенденцією, яку викликали глобалізаційні та євроінтеграційні процеси, стали майстер-класи, тренінги та семінари, на яких запрошують провідних хореографів світового рівня. Заняття із такими викладачами дають майбутнім викладачам хореографії опанувати нову або розширену танцювальну техніку, ознайомитися з новими формами подачі хореографічного матеріалу, визначити шляхи формування власної методики викладання хореографічних дисциплін з урахуванням передового педагогічного та хореографічного досвіду [2, с. 60].

Складним і багатограним процесом є методична фахова підготовка майбутніх викладачів хореографії, у зв'язку з чим постають такі запитання: по-перше, як ефективніше передавати методичні фахові знання, по-друге – у який спосіб ці знання будуть засвоюватися здобувачами і набувати особистісного змісту? На нашу думку, засвоєння студентами певного обсягу фахових знань не забезпечує автоматично їхньої успішної професійної діяльності у майбутньому. Тож, постає питання щодо *шляхів* пізнання і засвоєння методики хореографічної освіти: руху від конкретного до абстрактного або, навпаки, від абстрактного до конкретного [5, с. 44].

Використання у навчальному процесі інноваційних освітніх технологій доведення і аргументації методичних положень у підготовці майбутнього викладача хореографії дає можливість спрямувати освітній процес на забезпечення професійної компетентності фахівця. У філософському розумінні *доведення* – логічна форма встановлення тієї чи іншої думки на основі знань, істинність яких безсумнівна. Логіка розглядає доведення як процес думки, що полягає в обґрунтованості істинності якогось положення за допомогою інших положень, істинність яких установлена раніше [3, с. 205].

Використання викладачем вищої школи на своїх заняттях, де вивчаються методичні основи навчання якомусь фаховому предмету чи роботи з хореографічним колективом, доведення має стимулювати у майбутніх педагогів професійних переконань у істинності отриманих знань і одночасно виступати показником росту цього процесу – коли здобувачі самостійно роблять спробу довести певну ідею, яка має стати їх переконанням, намагаючись використати засвоєне положення у якості доведення інших думок [5, с. 55].

Будучи універсальним, доведення найдоцільніше може застосовуватися при розгляді головних питань курсів «Методика роботи з хореографічним колективом» на бакалаврському освітньому рівні і «Теорія та практика хореографічної освіти» на магістерському освітньому рівні. Це дозволить викладачу вищої школи, який читає ці предмети, будувати виклад навчального матеріалу за концентричним принципом, розгортаючи навколо стрижневої думки набуті знання, якимось чином з нею пов'язані.

Будь-яке доведення складається з *тези*, *аргументів* і *демонстрації* (форми аргументів). Тезою називається судження, істинність якого треба довести. Аргументом (доказом) називають ті судження, які наводяться для обґрунтування тези.

Аргументами можуть бути факти, закони науки, теорії, аксіоми, визначення тощо, тобто положення, істинність яких вважається безсумнівною. Демонстрація - це логічне міркування, у ході якого із аргументів (доказів) виводиться істинність або хибність тези [3, с. 207].

При читанні лекцій з фаху майбутнім викладача хореографічних дисциплін доречно використовувати такий педагогічний прийом: спочатку чітко формулюється теза, а потім дається її обґрунтування. Такий спосіб побудови лекції дозволяє зосередити увагу студентів на основній проблемі та сприяє кращому засвоєнню логіки аргументації.

Найдоцільнішою формою самостійного доведення здобувачами істинності певних положень можуть бути різні пізнавальні завдання. Прикладом вирішення майбутніми викладачами хореографії одного з пізнавальних завдань може слугувати наступне запитання: «Як оцінювати хореографічні досягнення здобувачів?». Своєрідність завдання полягає у тому, що неповторність і самостійність творчості особистості дають змогу ставити знак рівності між художніми виявами кожної людини.

У ході його вирішення здобувачі повинні з'ясувати функції оцінювання освітніх досягнень учнів, специфіку оцінювання хореографічних здібностей і виконавської діяльності. У процесі вирішення цього завдання майбутні педагоги-хореографи набувають нових знань, помічають відмінність між оцінюванням знань з точних наук і знань з хореографії [5, с. 59].

Специфікою гуманітарних наук є широке використання поряд із доведенням, так званої недоказової *аргументації*. Доведення поряд із спростуванням, аргументація із критикою найчастіше проводяться у формі *дискусій*. Такий вид діалогічного методу дає можливість поглибити зміст уже відомого здобувачам матеріалу, упорядкувати його, систематизувати та узагальнити, і передусім, розвинути вміння захищати своє погляди і переконання.

Наприклад, дискусія щодо українського хореографічного фольклору як джерела виховання, формування естетичної свідомості людини. Необхідно визначити сутність поняття «фольклор», «хореографічний фольклор», розглянути коло питань, які постають у зв'язку з використанням українського фольклору у навчальному процесі сучасних закладів освіти: яка педагогічна доцільність звернення до українського фольклору; який відгук знаходитиме народний танець серед підростаючого покоління; як має поєднуватися народний танець з більш розвинутими формами сучасного танцю тощо [5, с. 74].

Учасників варто розділити на дві групи. Допустимо, одні стверджують, що склалися нові умови життя, виникли нові сучасні ритми, розвинулося танцювальне мислення і бачення, тому народний танець не має особливого значення у вихованні дітей та молоді. Суть аргументації зводиться до думки, що архаїчна хореографічна культура далека від життя сучасної людини, тому вона не може суттєво впливати на неї.

Друга група учасників дискусії вважає, що танцювальна культура людини невід'ємна від культури свого народу. Тому народне мистецтво повинне розкриватися підростаючому поколінню як частина життя народу, як явище його духовної культури. Можливі такі аргументи: кожна людина генетично несе у собі початки тієї свідомості, на якій у далекому минулому зростає стихія танцювального фольклору; фольклор сприяє наближенню до сформованих впродовж століть уявлень про сутність людини, її духовність, гармонію довілля; що народний танець володіє істинною красою і художньою довершеністю [5, с. 75].

У прихильників першої точки зору аргумент один: архаїчний танець, його форми та зміст далекі від життя сучасної людини, нових традицій, способів передачі танців, його побутування у суспільстві тощо. Цей аргумент не переконливий, більше того, являється хибним, оскільки ґрунтується на запереченні зв'язку між поколіннями і епохами.

Аргументи прибічників другої точки зору будуються на визнанні естетичної цінності народного танцю, який є пластичною, руховою пам'яттю людства; на одностайній позиції педагогів і хореографів у тому, що віковічні духовні традиції народу мають стати надбанням дітей та молоді і тим самим врятувати їх від безпам'ятства, безликісті і сірості. Завдання педагога – підвести учасників дискусії до думки, що не можна ігнорувати первинну стихію природного руху людини, на якому зросла танцювальна культура народів світу.

Безперечно, нові освітні технології мають спрямовуватися на забезпечення професійної компетенції майбутнього педагога-хореографа, на оновлення змісту хореографічно-педагогічної освіти, коли на чільне місце мають вийти не стільки обсяг фахових знань, умінь і навичок, скільки їх глибина і системність, мобільність, гнучкість і достатність для викладання хореографічних дисциплін. І важливим завданням є досягнення органічної єдності предметних циклів спеціальності, їх взаємозв'язку та взаємопроникнення [5, 45].

Оскільки явища об'єктивного світу знаходяться у єдності і не існують ізольовано, то й у змісті навчальних дисциплін, які вивчаються майбутніми викладачами хореографії у закладах вищої освіти, повинні бути забезпечені тісні міжпредметні зв'язки, що відповідають об'єктивній залежності між явищами, що вивчаються, і не порушують внутрішньої логіки кожного предмету.

Низка теоретичних та практичних понять та навичок може бути засвоєна студентами-хореографами тільки у результаті використання знань із суміжних наук, а саме: етики та естетики, культурології, психології, педагогіки, теорії та методики класичного, українського, народно-сценічного, сучасного бального танців, мистецтва балетмейстера тощо.

Висновки. Яскравим показником ефективності нових освітніх технологій є те, наскільки вони гуманізують хореографічно-педагогічну освіту. Це дозволить переорієнтувати навчальний процес у закладах вищої освіти на пріоритетний розвиток особистості майбутнього викладача хореографії, виявлення і формування у нього творчої індивідуальності, неповторної «технології» професійної діяльності на основі хореографічної освіти.

Такі нові технології у хореографічно-педагогічній освіті вже існують, про що свідчить досить високий творчий потенціал частини випускників-хореографів закладів вищої освіти, їх плідна праця у навчальних закладах різного типу, науковий і мистецький доробок. Оновлення усталених традицій фахової підготовки майбутніх педагогів-хореографів у дусі сучасних підходів дозволяє забезпечити підготовку професіоналів, здатних плідно працювати у реформованих освітніх мистецьких закладах України.

Література

1. Андрощук Л. М. Інновації у практичній підготовці майбутнього вчителя хореографії в системі хореографічно-педагогічної освіти в Україні. *Актуальні питання мистецької освіти та виховання*. Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка. Вип. 1–2 (13–14), 2019. С. 211–220.
2. Ветрінська А. В. Інновації в сучасній хореографічній професійній освіті. *Музичне мистецтво в освітологічному дискурсі*. Київський університет імені Б. Грінченка. № 2, 2017. С. 59–61.
3. Конверський А. Є. Сучасна логіка (класична і неklasична): підручник. Київ: ЦУЛ, 2020. 294 с.
4. Макаренко Л. Л., Мова Л. В. Інноваційні технології як засіб формування творчої особистості хореографів у процесі професійної підготовки. Серія: «Педагогічні науки: реалії та перспективи». *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. Серія 5. Вип. 77, 2020. С. 138–141.
5. Ростовська Ю. Формування педагогічних переконань майбутніх учителів хореографії: монографія. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2016. 106 с.

6. Ростовська Ю. О. Формування виконавсько-сценічної майстерності майбутніх фахівців з хореографії у закладах вищої освіти. *Наукові записки. Серія «Психолого-педагогічні науки»*. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2023. № 2. С. 142–147.

References

1. Androshchuk, L.M. (2019). Innovatsii u praktychnii pidhotovtsi maibutnoho vchytelia khoreografii v systemi khoreorafichno-pedahohichnoi osvity v Ukraini [Innovations in the practical training of future choreography teachers in the system of choreographic and pedagogical education in Ukraine]. *Aktualni pytannia mystetskoï osvity ta vykhovannia. Sumskiy derzhavnyi pedahohichnyi universytet imeni A.S.Makarenka – Current issues of art education and upbringing*. Issue 1–2 (13–14). P. 211–220 [in Ukrainian].
2. Vetrinska, A.V. (2017). Innovatsii v suchasniï khoreorafichniï profesiinii osviti. Muzychne mystetstvo v osvitolohichnomu dyskursi [Innovations in modern choreographic professional education]. *Kyivskiy universytet imeni B. Hrinchenka – Musical art in educational discourse*. No 2. P. 59–61 [in Ukrainian].
3. Konverskyi, A.Ye. (2020). *Suchasna lohika (klasychna i neklasychna)* [Modern logic (classical and non-classical)]. Kyiv: TsUL [in Ukrainian].
4. Makarenko, L.L. & Mova, L.V. (2020). Innovatsiini tekhnologii yak zasib formuvannia tvorchoi osobystosti khoreografiv u protsesi profesiinoi pidhotovky [Innovative technologies as a means of forming the creative personality of choreographers in the process of professional training]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova – Scientific Journal of the National Polytechnic University named after M. P. Dragomanov*. Issue 77. P. 138–141 [in Ukrainian].
5. Rostovska, Yu. (2016). *Formuvannia pedahohichnykh perekonan maibutnykh uchyteliv khoreografii* [Formation of pedagogical beliefs of future choreography teachers]. Nizhyn: NDU im. M. Hoholia [in Ukrainian].
6. Rostovska, Yu.O. (2023). Formuvannia vykonavsko-stsenichnoi maistemosti maibutnykh fakhivtsiv z khoreografii u zakladakh vyshchoi osvity [Formation of performing and stage skills of future choreography specialists in higher education institutions]. *Naukovi zapysky. Seria «Psykhologo-pedahohichni nauky» – Scientific notes. Series "Psychological and pedagogical sciences"*. Nizhyn: NDU im. M. Hoholia. No 2. P. 142–147 [in Ukrainian].

Rostovska Yu.

Candidate of Science in Pedagogics,
Associate Professor at the Department of Music Pedagogics and Choreography
Nizhyn Mykola Gogol State University
yuliarostovska@ukr.net
orcid.org/0000-0002-0910-117X

INNOVATIVE EDUCATIONAL TECHNOLOGIES IN THE PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE CHOREOGRAPHY TEACHERS IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

Due to systemic transformations in choreographic education and the search for new educational technologies, the requirements for the professional training of future choreography teachers in Ukrainian higher education institutions have significantly increased. The article focuses on the key aspects of this training, emphasizing the importance of understanding choreography's role in artistic and personal development, mastering both theoretical knowledge and practical skills, refining performance techniques alongside effective pedagogical strategies for working with younger generations.

The study characterizes innovative approaches to training future dance teachers, emphasizing their close connection to both the practice of contemporary choreographic education and its established traditions. The study underscores that a fundamental

objective of professional training is to cultivate both theoretical expertise and the applied skills required for continuous self-improvement and artistic growth. For this, specialized disciplines must be taught at a high intellectual and creative level, reflecting the expressive, humanistic, and transformative nature of dance.

It is underlined that beyond acquiring knowledge and performance techniques, aspiring choreography educators must develop a deep understanding of their learning journey. The integration of innovative educational tools is presented as a crucial factor in shaping future professionals, enhancing their adaptability, artistic expression, and reflective thinking. Professional competence, mobility, critical engagement with choreographic trends, and the ability to navigate the complexities of artistic education are highlighted as key outcomes of effective training.

The use of modern educational technologies in the preparation of choreography teachers should be viewed as an integrated process based on artistic and pedagogical communication. The creation of an educational environment that nurtures individuality, self-awareness, and creative expression is seen as vital to the formation of competent and forward-thinking dance professionals. By fostering such an approach, higher education institutions can ensure that future choreography teachers are well-equipped to inspire, guide, and innovate within the field.

Key words: choreographic education, innovative technologies, professional training.